

LLENGUA ÚNICA I LLENGUATGE ADMINISTRATIU ÚNIC:
EL 1r. CURS DE LLENGUATGE EN LA DOCUMENTACIÓ
ADMINISTRATIVA DE LA DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA

per Joan RAMON SOLÉ i DURANY

professor a la Secció d'Estudis de Llengua Catalana i Llenguatge Administratiu
de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

El fet que l'ús oficial del català abraçi l'àmbit geogràfic de tres Comunitats Autònomes, amb competències pròpies en matèria de normalització lingüística, fa témer la possibilitat que s'adoptin solucions distintes per a cada Comunitat Autònoma, a l'hora de reprendre i actualitzar el llenguatge administratiu català.

Per això són lloables iniciatives com la de la Diputació Provincial de València que, a instància del seu Servei d'Estudis i Planificació Social, dugué a terme un «1r. Curs de Llenguatge en la Documentació Administrativa» del 20 de setembre al 2 d'octubre de 1982. Val a dir que no és la primera vegada, ni de bon tros, que l'esmentat Servei promou activitats relacionades amb l'estudi del llenguatge administratiu: ja el maig de 1980 organitzà una «Taula Rodona sobre les Llengües Nacionals en l'Àmbit de l'Administració» de la qual voldríem remarcar dos aspectes: l'un és que la qüestió que s'hi debatia es plantejà, al nostre parer molt encertadament, des del punt de vista sociolingüístic com a plataforma prèvia i fonamental, i l'altre és el fet d'acarar la situació lingüística en les diferents Comunitats Autònomes amb llengua pròpia altra que el castellà, acarament que deixa clar que la situació d'aqueixa llengua és globalment millor en unes Comunitats Autònomes que en d'altres.

Les ponències presentades en aquesta Taula Rodona han estat recollides en un interessant volum, obra de la susdita Diputació.

El «1r. Curs de Llenguatge en la Documentació Administrativa» és un nou pas endavant cap a la normalització del català en l'administració valenciana: després del curs podem dir que al País Valencià hi ha unes vuitanta persones iniciades en l'estudi del llenguatge administratiu català, preparades per a afrontar les qüestions que sorgeixin a causa de l'ús cada cop més generalitzat de la nostra llengua en la vida administrativa, i preparades, sobretot, per a ensinistrar el funcionariat en l'ús oficial d'aquesta llengua. La celebració d'aquest Curs també garanteix que l'estil administratiu català segueixi els mateixos

critèris almenys en l'àmbit geogràfic i l'oficial de Catalunya i el País Valencià, i ha posat de manifest, des d'un altre punt de vista, la necessitat de revisar els nivells estàndard de la nostra llengua, tant el comú com, si s'escau, els de les variants dialectals més importants.

En principi el Curs havia de ser impartit per un professor de la Secció d'Estudis de Llengua Catalana i Llenguatge Administratiu (creada per Decret 313/1982 de 22 de juliol) de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, amb un programa igual al dels cursos que aquesta Escola duu a terme i amb una durada de dues setmanes —dotze sessions de dues hores cada una—. El gran nombre de persones que s'anava matriculant obligà, d'una banda, a desdoblar el curs en dues sessions, una de matí i una altra de vesprada i, d'altra banda, permeté d'orientar el Curs cap a la preparació intensiva de futurs professors, restringint l'assistència de funcionaris ja que a ells aniran destinats els cursets que forçosament haurà d'organitzar la Diputació o, sobretot, la Generalitat Valenciana, i dels quals seran professors alumnes d'aquest Curs.

En aquest sentit també fou revisat el plantejament del Curs, l'estructura del qual es configurà en quatre blocs. Un primer bloc que desenvolupa un programa d'Història del Llenguatge Administratiu, a càrrec de la professora Àngels Làzaro i Civera; un altre que analitza la Normativa Legal, a càrrec del professor Lluís B. Polanco i Roig; un tercer bloc que estudia la Normalització del Llenguatge Administratiu, a càrrec del professor Rafael Lluís Ninyoles i Monllor; i finalment un bloc que desenvolupa el temari de Llenguatge Administratiu dels cursos de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, a càrrec del professor d'aquesta Escola que subscriu aquestes ratlles.

Cada dia els alumnes rebien una sessió de l'últim bloc esmentat —Llenguatge Administratiu— d'una hora i tres quarts aproximadament, i una de Normalització, de tres quarts. Durant la primera setmana reberen, a més, les exposicions d'Història, i al llarg de la segona les de Normativa legal, també de tres quarts d'hora per sessió. En total la jornada docent s'allargava a tres hores i mitja per grup, ja que entre un bloc i l'altre fou estatuit un quart d'hora de merescut descans.

L'assistència i l'interès dels aproximadament cent alumnes matriculats, foren molt satisfactoris en tots dos grups i una gran majoria superà les proves d'aprofitament; a aquests els fou lliurat un certificat d'assistència i aprofitament.

Els actes de presentació i cloenda del Curs tingueren lloc al Saló de Corts del Palau de la Generalitat, i en aquest últim acte assistí el President de la Diputació de València.

El mateix President, en l'acte de cloenda, anuncià que es distribuïrien per les comarques cursos per a funcionaris. Digué també que es troba en curs de publicació un manual de llenguatge administratiu, i que pròximament seria convocat un «I Congrés de Llenguatge Administratiu». Creiem que és molt positiva la distinció que hom pretén d'establir entre els cursets de llenguatge administratiu per a funcionaris i els cursos de preparació de professors de llenguatge administratiu. A aquestes dues activitats caldria afegir la possibilitat de convocar seminaris on les persones més interessades en el tema es reunissin periòdi-

cament per estudiar i resoldre els problemes que s'anessin plantejant, fer treballs de recerca, etc.

Tot plegat dibuixa un panorama força esperançador que esperem que s'insereixi dins una política de normalització del català en tots els àmbits, congruent amb aquest impuls del seu ús oficial. És d'esperar que la Generalitat Valenciana reculli la important tasca duta a terme fins ara per la Diputació Provincial de València i estableixi el marc legal i institucional definitiu que n'asseguri la continuïtat. És obvi que aquella institució és la més idònia per fer-ho, no només perquè l'ús oficial del català s'ha d'estendre a totes les comarques del País Valencià, sinó també per arguments de tot tipus que ara no és oportú repetir.

No cal dir que totes aquestes activitats esmentades han operat en el marc de la unitat de la llengua, i que estan contribuint, doncs, a enervar el perill de disgregació lingüística, disgregació que possibilita el marc de l'Estatut Valencià. El bastiment d'un estil de llenguatge administratiu únic per les diferents administracions de les terres de parla catalana, creiem que contribueix a evitar la dispersió de les variants geogràfiques de la nostra llengua.